

במדינה

חד משמעו: "אתם משק שדה. תקבלו בד" יוק את מה שזעזעו הסקר הארצי קבעה שעליכם לקבל".

למעשה, צדקו בסיכוכך זה שני הצדדים. כאשר קבעה ועדת הסקר הארצי לחקלאות, את אופיו של כל איזור חקלאי ומושב במדינה, היא התחשבה באדמה ובתנאי הי"אקלים. היא לא התחשבה כלל בגילם של המתישבים.

אנשי מליאה הינם ברובם עולים חדשים מפולין, אנשים שגילם נע בין 40-50. רובם נשואים ויש להם בנים ושלישיים וב משפחותיהם רק ילדים קטנים שאינם יכולים לעזור במשק.

כאשר קיבלו את תשובתה השלילית של הסוכנות, הודיעו כי אם התעקש מחלקת ההתיישבות ולא תסכים להתליף את עשרת הדונמים המובטחים בבצילייתים, הם פשוט ינטשו את בתיהם ויעזבו את המושב.

אנשי הסוכנות לא טענו לרגע כי המתישבים אינם צודקים. יחד עם זאת, חששו להיענות לבקשה מסביבה אחרת. "מחר יבואו כל ישובי התענך ועשרות ישובים אחרים ויגידו שגם בעינינו לא מוצא חן התיכונן החקלאי. סיבות טובות יותר או טובות פחות תהיינה לכל מתישב". אמרו. כיוון שסדר הוא סדר, הם המשיכו בסירובם לשנות את התוכנית, הסכימו, לעומת זאת, ליישב מחדש כל משפחה שלא תוכל להסתגל למצב — דבר שיעלה פי כמה מן הפיתרון המוצע עלידי אנשי המושב, עשוי לסורר את נקודתהישוב לחלוטין.

(המשך מעמוד 4)
ששיגר גולדמן לוועד יהודי הונגריה, ש' האשים אותו ואת הקונגרס היהודי בפעילות אנטי-סובייטית ובתרגילי-הסחה מן המלחמה הקרה והאיום המערבי על ברלין.

כתב גולדמן: "הקונגרס רק ביקש מברית המועצות שתיתן לקהילה היהודית בה אותה אפשרות לחיות כיהודים כפי שהיא ניתנת לקבוצות דתיות אחרות ברחבי ברית המועצות".

עד עתה נטו העסקנים הציוניים בהגדרת דות מוגדלות. היהדות ברחבי עולם והיש' ראיות במדינת-ישראל היו, בפיהם, הגדרות לאומיות. עתה מופיע ד"ר גולדמן כנציגה של קהילה דתית, מעין כנסייה-זוטא שזכר יותרה מקפוחות ברוסיה.

יתכן שגם העמידה המתכנסת בפאריס תנקוט בקו דומה. ברור שאם לא תעשה כך, תיאלץ לפסוח על שתי הסעיפים: לדי גול, מצד אחד, באהדה לברית-המועצות כמשטר וכמדינה נאורה, להתקפה, מצד שני, כמדכאת מיעוט לאומי.

זהו קו שאין יהודי בעולם אשר יכול להרשותו לעצמו. קיימת, כמובן, אפשרות שלישית: הגדרה אמיצה של לאומיות ישראלית, לא-יהודית אך בעלת זיקה של קרבה למיעוט היהודי כאשר הוא שם, זיקה אישית וציבורית כא' חת. אבל אנשים מסוגו של גולדמן, שאינם מאמינים עוד בנוסחה הציונית אך חוששים

המלחמה בקונגו תעבור לשלב חדש, עם התערבות גורם זר ראשון. בעוד שעד כה פעל רק האו"ם באורח רשמי, צפויה עתה התערבות מאורגנת של מדינות אפריקאיות לצד לוסומבה ונגד קאזאבובו וה' או"ם. אם מצב זה לא ימצא פתרון של שלום, יתפתח שלב מסוכן הרבה יותר: התערבות ישירה של המעצמות הגדולות — ארצות-הברית לצד קאזאבובו וברית המועצות לצד לוסומבה. פרשנים בינלאומיים לוקחים כבר עתה בחשבון את האפשרות שקונגו תיפץ בקרוב לקוריה שניה.

קיים חשש רציני בחוגי משרד החוץ הישראלי, כי בני קורו של גמאל עבד אל-נאצר בניריווק יחסל במחייב את הישגיו ישראל באפראסיה. מתוך דו-חיס פנימיים, מסתבר שנישיא רעים מתכנן לזמן את נציגי אפראסיה ו'פגישה, שתהפוך הפגנה דתית נגד ישראל ומדיניותה הפרו-מערבית.

תתפתח מערכה ציבורית ענפה, סביב מעצרו של פקיד משרד המשפטים חי הסידוב. התיק, שהועבר להכרעתו האישית של היועץ המשפטי, ינוצל על-ידי השלטונות כדי לנסות להרתיע עובדי ציבור מפני מסירת אינפורמציה לכל עתון שהוא. מערכות העתונים, אשר מגמה זו נהירה להן, תנסנה לניס את דעת הקהל למלחמה על חופש העתונות.

מעמדו של עמוס בן-גוריון במשטרה אינו בטוח. בזמן האחרון גברה המתחנות בינו לבין המפקח הכללי יוסף נחמיאס, ונראה כי נחמיאס יעלה שוב את הדרישה לסלק את עמוס. סיכוכך זה אף מצא את

ביסויו בהדלפות לעתונים, שכל צד כיוון נגד יריבו. כך, למשל, הביע עמוס באוזני מחר אינטימי כי את החומר על קנוניית הקצינים, בפרשת מספס סהר, הסבירו להעולם הזה אנשי נחמיאס במטה הארצי. כתגובה הדליף עמוס בן-גוריון לעתונות את הידיעה כי אד' סלע, איש נחמיאס, קיבל לידיו את תיקי מחוז תל-אביב נגד גימיי לוי, ומאז הוקפאו התיקים ולא התנהלה בהם כל חקירה. המוצא הנראה כעת לעמוס: יציאה להסתלטות בחוץ-לארץ.

מפלגות

הקרב על מפא"י

דויד בן-גוריון אמר את דברו: החוג הרעיוני של הצעירים המיקצועיים ראשי ל- התקיים. מכירת מפא"י שמעה, קיבלה את רוע הגזירה — וכך היה צריך להסתתים המאבק הפנימי, לעת עתה.

אולם המאבק לא תם. הקולות לא נדמו. שני המחנות, אנשי צמרת ההסתדרות ומרכז מפא"י, חברי הגוש, מצד אחד — וחציעים המיקצועיים, עם משה דיין ושמעון פרס בראשם, מצד שני, לא הגיעו לכלל שביחתי נשק.

כי השלל על שולחן-ההימורים המפלגתי היה רב מכדי לתת לאיש שכיחן שנים כה רבות כפוסקיחיד של מפא"י, להכריע ב- הרמתיד אחת. בעודו בחיים, כבר רבו יור שיו של דויד בן-גוריון על הירושה.

שדוש עמדות-מפתח. שלושה הם מוצבי-הכוח, סביבם מתחולל המאבק:

- החוג הרעיוני של הצעירים המקצועיים. קבוצת דיין-פרס, המונה כמאה איש, שלטת אך ורק על עמדות ממונות. אין לה אף במה נבחרת, כגון במות ההסתדרות או הרשויות העירוניות, בה תוכל להשמיע דברה. לכן חשוב בעיניה קיומו של חוג היכול לעלות מפעם לפעם לכותרות.

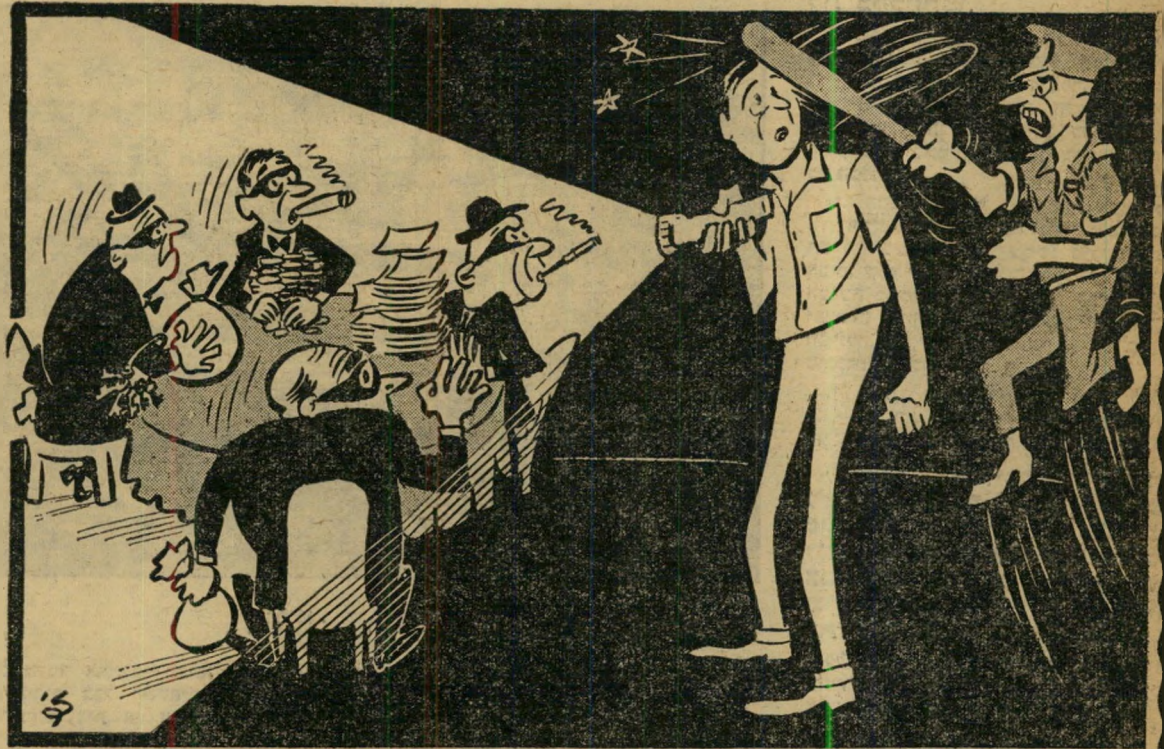
- גוער המפלגה. בעוד הצעירים על-פי גילם הקימו חוגי צעירים איזוריים, הזוכים לתמיכת אנשי הגוש, חברי מרכז המפלגה וצמרת ההסתדרות, דורשים אנשי פרס-דיין הקמת חטיבה עצמאית, שתתן בידם שליטה על מאגר אנושי זה. לעת עתה ניכסלו בניסיונם.

- ריכוזי-הכוח המוחלט ביד השליטים המינהליים של המדינה (ממנהלי משרדי הי ממשלה ועד למנהלי מחלקות, בעלי השורה) או פיצול כוח בין מדינה מצד אחד לבין כוח-מחץ המפלגתי-הארגוני וההסתדרותי הכלכלי, מצד שני.

המאבק העיקש נמשך כבר זמן-מה ועתיד להחריף, עם שובו ארצה של מיכיר ההסתדרות, פינתס לבון, שאינו נוטה לפשרות. ביתיים עישים הכוחות המינהליים-מדינתיים של פרס-דיין-קולק, נסיון נואש לעצב לעצ' מם שררה נוספת (ואה מסגרת).

אנשי הגוש, וביתוד נציגי חוגי הצעיר רים המסופחים לו, טוענים, לעומת זאת, שהדרך הטובה ביותר לחסל את הסיכוכך היא להציע לאנשיה המרכזיים של קבוצת פרס-דיין שיתוף פעולה בתוך הגוש עצמו. לדעתם יגרמו הדבר להתפוררות יתר הצעיר רים המיקצועיים.

יהיה אשר יהיה הקו בו ינקטו שני הצדדים, ברור כבר עתה שהקרב על מפא"י, הסמוי אך האצור, ימשיך להתחולל. וקרב זה, עתיד בסופו של דבר לקבוע את צביונה של המדינה כולה.

נוי הפושט, בעצם?

● על אף הכחשותיהם של משרד המסחר והתעשייה ושל ג'ימיי לוי, מחפש שר המסחר והתעשייה פנחס ספיר קונים שורכשו את מפעל התקסטיל בנצרת, אחרי שיוברר סופית כי ג'ימיי לוי לא יעמוד בהתחייבויותיו. בין יתר ההצעות, הועלתה האפשרות שהמפעל ירכש על-ידי אנשי כספים מעולי עיראק. על אף שסטקן

מרכזי של העדה טרב לאשר זאת, ודובר בכסום של שלושה מיליון ל"י, עבור מפעל שעלה 12 מיליון ל"י, ספיר מעוניין בהצעה זו, מאחר שחיא עשויה לספוג טכום זה מתוך שוק הכספים השחורים.

● צפה לגילויים מרעישים, בדבר חבלה גרמנית באותיה שנרכשה על-ידי ישראל במסגרת הסכם השילומים. המדובר באוניית המשא עג'יה, שיצאה לאחרונה להפגנת הבכורה מברמן למסטיקו. בדרך התעכבה בגלל שורת תקלות בבוכנות, ובשעת התיקון הוברר כי חוכנסו ברגים לבוכנות, במטרה ברורה לחבל באונייה. חקירה מסועפת תיפתח עתה, אחרי בואה של דגניה לחיפה.

● דויד ברמן, ראש העיר המפא"י המורדה של חדרה, ישוב לפעילות פוליטית. על אף התנגדות סניף מפא"י החדרת, יצא ברמן בשליחות לאירופה, להכנת סניף איחוד-מפא"י לקראת הקונגרס הציוני הכ"ה הקרוב. לאחר שובו, חובטחה לברמן על-ידי מזכיר מפא"י, יוסף אלמוגי, נציגות השומרון ברשימת מועמדי זפא"י לנקת הבאה.

● מאמן הנבחרת הלאומית בכדורגל, גיולה מאנדי, גמר אזמר לפיים את עבודתו בישראל. כאשר יפוג תוקף חוזה העבודה ה' נוכחי שלו, בעוד למעלה מחצי שנה, יטרב מאנדי להאריכו, יחזור לסולדתו.

חקלאות

סדר הוא סדר

רוחו של המדרך החקלאי במושב מליאה שבחבל תענך היתה עליזה: הוא הביא למתישבים שלו בשורה אשר נראתה בעיניו כמצויינת. מחלקת ההתיישבות של הסוכנות החליטה להגדיל את שטח הקרקעות המושקה העומד לרשות כל משפחה מ-20 דונם ל-30 דונם לבית, להניח רשת השקאה מורחבת. הפתעה, שמעו בני מליאה את בשורתו בעוגמה. אנחנו לא רוצים יותר אדמה. אנחנו כבר לא צעירים, ואין לנו כוח בשביל לעבד גם את המעט שיש לנו", התלוננו בסניו.

כאלטרנטיבה הציעו שכל משפחה תקבל עשרת הדונמים הנוספים, עוד 200 ממילות שלושה עגלים לפירות. הצעה הועברה מיד למשרדי הסוכנות. התשובה מחלקת ההתיישבות לא איחרה לבוא, בנוסח